

PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2018)0223

Zivsaimniecības produktu atbilstība ES tirgus piekļuves kritērijiem

Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par kontroles pasākumu īstenošanu, lai nodrošinātu zivsaimniecības produktu atbilstību ES tirgus piekļuves kritērijiem (2017/2129(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK¹,
- ņemot vērā kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) kontroles režīmu, kas ietver Padomes Regulu (EK) Nr. 1224/2009² un Padomes Regulu (EK) Nr. 1005/2008³ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/2403⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1379/2013 par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes

¹ OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.

² Padomes 2009. gada 20. novembra Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

³ Padomes 2008. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999; OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 12. decembra Regula (ES) 2017/2403 par ārējo zvejas flotu ilgtspējīgu pārvaldību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1006/2008 (OV L 347, 28.12.2017., 81. lpp.).

Regulu (EK) Nr. 104/2000¹,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu²,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 1026/2012 par konkrētiem pasākumiem zivju krājumu saglabāšanas jomā attiecībā uz valstīm, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju³,
 - ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas 2017. gada decembra Īpašo ziņojumu Nr. 19/2017 “Ievēšanas procedūras: trūkumi tiesiskajā regulējumā un neefektīva īstenošana ietekmē ES finanšu intereses”,
 - ņemot vērā 2017. gada 27. aprīļa rezolūciju par Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flošu pārvaldību⁴,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu, kā arī 1. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 3. pielikumu Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumā par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A8-0156/2018),
- A. tā kā ES ir pasaulē lielākais zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgus, kas 2016. gadā uzņēma 24 % no kopējā pasaules importa, un šādu produktu patēriņā par vairāk nekā 60 % ir atkarīga no importa;
- B. tā kā 2010. gada 8. jūlija rezolūcijā par zivsaimniecības un akvakultūras produktu importa režīmu ES⁵ Parlaments uzsvēra, ka viens no ES zivsaimniecības un akvakultūras produktu importa politikas galvenajiem mērķiem ir nodrošināt, lai importētie produkti visos aspektos atbilstu tām pašām prasībām, kas izvirzītas ES ražotajiem produktiem, un ka ES centieni padarīt zivsaimniecību ilgtspējīgu nav savienojami ar produktu importu no valstīm, kas zvejo, nerūpējoties par ilgtspēju;
- C. tā kā Komisijas 2015. gada 14. oktobra paziņojumā “Tirdzniecība visiem: ceļā uz atbildīgāku tirdzniecības un ieguldījumu politiku” (COM(2015)0497) ir izteikta apņēmība, ka ES īsteno atbildīgāku tirdzniecības politiku kā instrumentu ilgtspējīgas attīstības mērķu īstenošanai;
- D. tā kā tas, vai ES ražotāju zivis atbilst ES sanitārajiem standartiem, ir jāpārbauda dalībvalstīm, taču attiecībā uz importētām zivīm Komisija atļauj trešām valstīm apzināt uzņēmumus, kam atļauts eksportēt zivju produktus uz ES ar nosacījumu, ka tie var garantēt līdzvērtīgus standartus;
- E. tā kā ES tālākie reģioni Karību jūrā, Indijas okeānā un Atlantijas okeānā robežojas ar trešām valstīm, kuru zvejas, ražošanas un tirdzniecības nosacījumi ne vienmēr atbilst ES

¹ OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.

² OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.

³ OV L 316, 14.11.2012., 34. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0195.

⁵ OV C 351 E, 2.12.2011., 119. lpp.

standartiem, un līdz ar to veidojas negodīga konkurence ar vietējo produkciju;

- F. tā kā attiecībā uz zvejniekiem ir daudz starptautisku instrumentu, kas būtu jāratificē un jāīsteno, piemēram, Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Konvencija Nr. 188 par darbu zvejniecībā, Starptautiskās Jūrniecības organizācijas (SJO) 2012. gada Keiptaunas nolīgums un SJO Starptautiskā konvencija par zvejas kuģu apkalpes sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas standartiem (*STCW-F*);
- G. tā kā 2017. gada 29. novembrī sniegtā zinātniskā ieteikuma Nr. 3/2017 “*Food from the Oceans*” (Pārtika no okeāniem) secinājumos ieteikts integrēt ilgtspējīgas attīstības mērķus visās Savienības politikas jomās un piemērot šo pašu pieeju citiem starptautiskajiem forumiem un atbalstot citus pasaules reģionus, lai līdzsvarotu ekonomiskos un ekoloģiskos mērķus, kas ir saistīti ar pārtikas ražošanu un jūras vidi,
1. norāda — lai zivsaimniecības un akvakultūras produktus laistu tirgū, ES zivsaimniecības nozares dalībniekiem ir jāievēro plašs klāsts regulu un jāizpilda stingri kritēriji, cita starpā KZP noteikumi un sanitārie, darba, kuģu drošuma un vides standarti, kas visi ir nostiprināti ar režīmiem atbilstības nodrošināšanai; ir pārliecināts, ka minēto noteikumu apvienojums rada augstus produkcijas kvalitātes un ilgtspējas standartus, kuru ievērošanu pamatoti sagaida ES patērētāji;
 2. uzskata, ka trešo valstu zivsaimniecības un akvakultūras produktu atbilstība ES standartiem, kas attiecas uz vides un sociālo ilgtspēju, veicinātu ilgtspēju minētajās trešās valstīs un palīdzētu radīt godīgāku konkurenci ES produktu un trešo valstu produktu starpā;
 3. pauž bažas par to, ka šādu produktu imports ir pakļauts retākām kontrolēm, galvenokārt kontrolējot sanitāros standartus un Nelegālas, neregistrētas un neregulētas zvejas (NNN zveja) regulas¹ izpildi, un minētā regula ir izstrādāta tikai, lai nodrošinātu, ka produkta zvejā ir ievēroti piemērojamie noteikumi;
 4. uzsver — lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret importētiem un Eiropas zivsaimniecības un akvakultūras produktiem, kam vajadzētu būt ES zivsaimniecības politikas galvenajam mērķim, ES būtu jāpieprasa, lai visi importētie produkti atbilstu ES saglabāšanas un pārvaldības standartiem, kā arī ES tiesību aktos noteiktajām higiēnas prasībām; norāda, ka tas palīdzētu radīt godīgāku konkurenci un paaugstināt jūras resursu izmantošanas standartus trešās valstīs;
 5. uzskata, ka ES centieni saglabāt zivju krājumus un padarīt zivsaimniecību ilgtspējīgu saskaņā ar KZP nav savienojami ar zivsaimniecības un akvakultūras produktu importu no valstīm, kuras palielina savu zvejas jaudu, neievērojot ilgtspējas aspektu, un ir vienīgi ieinteresētas gūt īstermiņa peļņu;
 6. pauž bažas par to, ka atšķirīgi noteikumi par zivju laišanu tirgū rada diskriminējošu tirgu, kas negatīvi ietekmē ES zvejniekus un zivju audzētājus, tādēļ būtu jāpastiprina un jāuzlabo zivsaimniecības un akvakultūras produktu kontrole;
 7. uzskata, ka visās dalībvalstīs būtu jāveicina Kontroles regulas² piemērošana, lai to viendabīgā un saskaņotā veidā piemērotu gan ES produktiem, gan importētajiem

¹ Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008.

² Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009.

produktiem visos piegādes ķēdes posmos, arī mazumtirdzniecības un ēdināšanas pakalpojumu posmā; norāda, ka tas attiecas arī uz noteikumiem par marķējumu;

Sanitārie standarti

8. pauž bažas par to, ka Savienības noteiktā sistēma, ko izmanto trešo valstu kompetentās iestādes, lai pārbaudītu uz ES eksportēto zivsaimniecības produktu atbilstību sanitārajiem kritērijiem, nesniedz pietiekamas garantijas, ka šie kritēriji tiek vienmēr ievēroti;
9. aicina Komisiju nodrošināt plašākas apmācības, lielāku tehnisko palīdzību un vairāk iespēju institucionālo spēju veidošanai, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm ievērot ES noteikumus; atbalsta tādas iniciatīvas kā Veselības un pārtikas nekaitīguma ģenerāldirektorāta (DG SANTE) programma “Labāka apmācība nekaitīgākai pārtikai”, saskaņā ar kuru jaunattīstības valstu oficiālajā kontrolē iesaistītajiem darbiniekiem tiek organizēti apmācību kursi par ES standartiem zivsaimniecības un akvakultūras produktiem;
10. uzsver, ka ir svarīgi importētajiem zivsaimniecības un akvakultūras produktiem, arī barībai un barības ražošanai izmantotajām sastāvdaļām, visos aspektos stingri piemērot ES tiesību aktus sanitāro normu un inspekciju jomā (tostarp attiecībā uz pārtikas drošību, izsekojamību un profilaksi), kas ir ļoti svarīgi patērētāju aizsardzības aspekti; šajā sakarībā mudina Komisiju pastiprināt trešo valstu inspekciju programmu, pielāgojot Pārtikas un veterinārā biroja komandējumus, pirmām kārtām palielinot katrā komandējumā pārbaudīto uzņēmumu skaitu, lai iegūtu datus, kas labāk ataino patieso situāciju trešās valstīs;
11. norāda, ka pat DG SANTE veiktās revīzijas liecina, ka dažas trešās valstis ne tuvu nenodrošina produktu atbilstību nepieciešamajiem sanitārajiem standartiem, vismaz attiecībā uz zvejas un pārstrādes kuģiem un refrīžeratorkuģiem, un tas traucē ES robežkontroles punktos veikt sanitāro kontroli, lai pārbaudītu likumā noteikto sanitāro prasību izpildi;
12. pauž satraukumu par novērojumiem, ka trešo valstu zvejas kuģiem, kas darbojas pie Rietumāfrikas krastiem, ir grūtības nodrošināt produktu izsekojamību un sanitāro standartu ievērošanu; uzskata, ka nevar pilnībā paļauties uz to sertifikātu patiesīgumu, kurus trešās valstis ir izsniegušas kuģiem un uzņēmumiem, kam atļauts eksports uz ES;
13. uzskata, ka trešo valstu iespēja deleģēt citām izvēlētām trešām valstīm — pat piekrastes valstīm — tiesības izsniegt šādus sertifikātus ir pretrunā karoga valsts atbildības koncepcijai, uz ko balstās KZP un arī NNN zvejas regula, jo īpaši attiecībā uz tās karoga valsts atbildību, kura apstiprina nozvejas sertifikātu; uzskata, ka Komisijai būtu jāizbeidz prakse ļaut trešām valstīm deleģēt šādas tiesības citām valstīm;
14. turklāt uzskata, ka kompetentajām iestādēm vismaz reizi gadā būtu jāveic zvejas kuģu sanitārā inspekcija;

Darba tiesības

15. norāda, ka krasi atšķiras dalībvalstu slavējamie panākumi ar jūrniekiem saistīto darba konvenciju ratificēšanā un to ārkārtīgi sliktie rezultāti ar zvejniekiem saistīto konvenciju ratificēšanā, un mudina tās nekavējoties ratificēt attiecīgos instrumentus, cita starpā

SDO Konvenciju Nr. 188, Keiptaunas nolīgumu un SJO Starptautisko konvenciju par zvejas kuģu apkalpes sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas standartiem (*STCW-F*);

16. apsveic sociālos partnerus par Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 155. panta sekmīgo izmantošanu, lai risinātu sarunas par Padomes Direktīvu (ES) 2017/159¹, ar ko tiek daļēji īstenota SDO Konvencija Nr. 188, vienlaikus paužot nožēlu, ka tā neattiecas uz pašnodarbinātajiem zvejniekiem; mudina Komisiju pabeigt šo procesu, iesniedzot priekšlikumu par papildu direktīvu, kas ietvertu izpildes panākšanas noteikumus, kā tas darīts kuģošanas jomā;
17. šajā sakarībā mudina Komisiju sākt procedūras LESD 155. panta izmantošanai attiecībā uz *STCW-F*, lai uzlabotu drošību jūrā zvejas nozarē, kas ir plaši atzīta par vienu no visbīstamākajiem arodiem pasaulē;
18. atbalsta nemītīgos centienus uzlabot ES zivsaimniecības politiku, lai to padarītu ilgtspējīgāku vides ziņā, nodrošinot piekrastes kopienų ilglaicīgu pastāvēšanu un uzturvielām bagātas pārtikas avotu; salīdzinājumam norāda uz to, ka ES tirgus ir aizvien vairāk atvērts zivsaimniecības produktiem no trešām valstīm, kurās pārvaldības režīms nav tik stingrs; uzskata, ka līdz ar to zivsaimniecības politika un tirdzniecības politika nav saskaņotas;

Tirdzniecības politika

19. pauž nožēlu par to, ka Komisija dažkārt dod pretrunīgus signālus trešām valstīm, piemēram, apspriežot brīvās tirdzniecības nolīgumus (BTN) ar valstīm, kas ir provizoriski noteiktas par noteikumus neievērojošām valstīm saskaņā ar NNN zvejas regulu vai Neilgtspējīgas zvejas regulu, vai citādi paplašinot to piekļuvi ES tirgum²;
20. aicina Komisiju nodrošināt Savienības tirdzniecības un zivsaimniecības politikas ciešu koordināciju, arī sarunās par tirdzniecības nolīgumiem, kas ietver ar zivsaimniecībām saistītus jautājumus; uzskata, ka ir svarīgi analizēt BTN ekonomisko un sociālo ietekmi uz ES zivsaimniecības produktiem, vajadzības gadījumā ieviest piemērotus aizsardzības pasākumus un noteikt konkrētus zivsaimniecības produktus par sensitīviem;
21. uzskata, ka ES kā pasaulē lielākā zivsaimniecības produktu importētāja kopā ar citām lielākajām zivju importētājvalstīm ir politiski atbildīga par to, lai Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) tirdzniecības noteikumi atbilstu pēc iespējas augstākiem vispārējiem zivsaimniecības pārvaldības un saglabāšanas standartiem; šajā nolūkā aicina Komisiju nodrošināt, ka ES divpusējos un daudzpusējos tirdzniecības nolīgumos tiek nostiprināta taisnīga, pārredzama un ilgtspējīga zivju tirdzniecība;
22. uzstāj, ka BTN un citos daudzpusējos nolīgumos ar tirdzniecības noteikumiem, par kuriem Komisija risina sarunas, ir jāiekļauj pastiprinātas ilgtspējīgai attīstībai veltītas sadaļas, kurās pievērsta uzmanība konkrētiem zivsaimniecības jautājumiem un kurās:
 - ir skaidri pastiprinātas NNN zvejas regulas prasības un trešai valstij uzlikts pienākums sākt procedūru nolūkā nepieļaut NNN zvejā iegūtu zivju nonākšanu tās

¹ OV L 25, 31.1.2017., 12. lpp.

² Regula (ES) Nr. 1026/2012.

tirgū, lai novērstu to nonākšanu ES netiešā ceļā;

- ir pieprasīts, lai trešā valsts ratificētu un efektīvi īstenotu galvenos starptautiskos zivsaimniecības instrumentus, piemēram, ANO Jūras tiesību konvenciju, ANO Nolīgumu par zivju krājumiem, ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (*FAO*) Nolīgumu par ostas valsts pasākumiem un *FAO* atbilstības nolīgumu, un ievērotu attiecīgo reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju (RZPO) standartus;
- 23. prasa rūpīgi apsvērt tālāko reģionu intereses, slēdzot ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumus vai tirdzniecības nolīgumus ar trešām valstīm, vajadzības gadījumā paredzot sensitīvu produktu izslēgšanu;
- 24. aicina Komisiju, sagatavojot vienošanos par stāvokli pēc *Brexit*, noteikt, ka Apvienotās Karalistes piekļuve ES zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgum ir atkarīga no ES kuģu piekļuves Lielbritānijas ūdeņiem un KZP piemērošanas;
- 25. aicina Komisiju ierosināt grozījumu VPS regulai¹ nolūkā pievienot svarīgus zivsaimniecības instrumentus, piemēram, ANO Jūras tiesību konvenciju, ANO Nolīgumu par zivju krājumiem, *FAO* atbilstības nolīgumu un *FAO* Nolīgumu par ostas valsts pasākumiem, kā vienus no instrumentiem, kas ir jāratificē un jāpiemēro, kā arī iekļaut noteikumus, kuri ļautu apturēt VPS+ statusu gadījumos, ja minēto instrumentu noteikumi nav piemēroti;
- 26. uzsver — lai novērstu trūkumus BTN tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības sadaļu īstenošanā un nostiprinātu minētos noteikumus, tajos būtu jāiekļauj saistošs strīdu izšķiršanas mehānisms (ietverot savstarpējas valdību konsultācijas, grupas procedūru, sabiedrības piekļuvi dokumentiem un apspriešanos ar pilsonisko sabiedrību), ko papildinātu iespēja piemērot sankcijas, ja netiek ievērotas starptautiskās saistības;
- 27. pauž satraukumu par Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā Nr. 19/2017 aprakstītajām muitas kontroles nepilnībām un trūkumiem un mudina Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas ātrāk īstenot ziņojumā paustos ieteikumus;
- 28. norāda, ka papildus vispārējām prasībām par nefinanšu informācijas atklāšanu, kuras jāievēro lieliem uzņēmumiem, divās problemātiskās nozarēs — kokmateriālu un konflikta zonās iegūtu izrakteņu nozarē — ir noteiktas papildu prasības visu lielumu dalībniekiem (arī MVU) attiecībā uz pastiprinātiem pienācīgas pārbaudes pienākumiem, kas jāizpilda visā uzraudzības ķēdē; uzskata, ka zivsaimniecības produktiem nāktu par labu līdzīgi pienākumi, un mudina Komisiju pārbaudīt iespējas ieviest pienācīgas pārbaudes prasības attiecībā uz šiem produktiem;

Tirdzniecības standarti

- 29. norāda — lai gan Regulas (ES) Nr. 1379/2013 noteikumi par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju attiecas uz visiem zivsaimniecības un akvakultūras produktiem, noteikumi par patērētājiem paredzēto marķējumu attiecas tikai uz salīdzinoši nelielu produktu grupu, kas neietver sagatavotus, konservētus vai pārstrādātus produktus; uzskata, ka būtu jāuzlabo patērētājiem domātā informācija arī

¹ Regula (ES) Nr. 978/2012 (OV L 303, 31.10.2012., 1. lpp.).

par šiem produktiem, iekļaujot papildu obligātu informāciju uz to etiķetes; uzskata, ka šo produktu marķējums ir jāuzlabo, lai informētu patērētājus un nodrošinātu zivsaimniecības un akvakultūras produktu izsekojamību;

30. aicina Komisiju veicināt informācijas kampaņas par ES zvejnieku un zivju audzētāju centieniem nodrošināt ilgtspēju, uzsverot augstos kvalitātes standartus, ko paredz ES tiesību akti, salīdzinājumā ar trešo valstu standartiem;
31. uzskata, ka kopīgās zivsaimniecības politikas un citu ES tiesību aktu stingra ievērošana nodrošina ES flotes atbilstību augstiem standartiem vides, higiēnas, sanitārajā un sociālajā jomā, un tādēļ mudina Komisiju nekavējoties pārbaudīt iespēju izveidot marķējumu ES zivsaimniecības produktu apzīmēšanai;
32. pauž pārliecību, ka Eiropas patērētāji bieži vien izdarītu citu izvēli, ja būtu labāk informēti par pārdošanā esošo produktu patieso raksturu, ģeogrāfisko izcelsmi, kvalitāti un ražošanas vai nozvejas apstākļiem;
33. uzskata, ka uz zivsaimniecības produktu etiķetēm būtu obligāti jānorāda arī produktu nozvejojušā kuģa karoga valsts;
34. atzinīgi vērtē to, ka Komisija nesen sākusi pirms vairākiem desmitiem gadu pirmoreiz pieņemto tirdzniecības standartu izvērtēšanu, lai noteiktu, kuri standarti būtu jāpiemēro, ņemot vērā mūsdienu tirdzniecības praksi un pieejamās tehnoloģijas produktu izsekojamības nodrošināšanai;

Kontroles režīms

35. uzskata, ka kontroles režīmu veidojošās trīs regulas ir līdzsvarots tiesību aktu kopums un palīdzējušas nozīmīgi uzlabot zvejniecības pārvaldību ES;
36. uzteic Komisiju par to, kā tā ir panākusi NNN zvejas regulas izpildi attiecībā uz trešām valstīm, parādot, ka ES kā atbildīga tirgus valsts var ārkārtīgi ietekmēt pasaules zvejniecības; mudina Komisiju arī turpmāk izdarīt spiedienu uz citām tirgus valstīm, lai tās īstenotu pasākumus nolūkā nepieļaut NNN zvejā nozvejotu zivju nonākšanu to tirgū;
37. vērs uzmanību uz nesen pilsoniskās sabiedrības publicēto ziņojumu, kurā analizēta jūras produktu plūsma uz ES valstīm kopš 2010. gada, kad stājās spēkā NNN zvejas regula, un kurš rāda, kā kontroles nepilnības attiecībā uz dalībvalstu importu no trešām valstīm un nevienādi noteikumi var ļaut ES tirgū nonākt neatbilstīgiem produktiem; tāpēc aicina dalībvalstis, tranzītvalstis un galamērķa valstis uzlabot koordināciju, lai nodrošinātu, ka zivju importam izsniegtie nozvejas sertifikāti tiek rūpīgāk pārbaudīti; uzskata, ka ir sevišķi svarīgi pieņemt saskaņotu un koordinētu Eiropas mēroga datorizētu sistēmu, kas varētu atvieglināt zivju importa kontroli dalībvalstīs;
38. uzskata, ka Komisija un dažas dalībvalstis nav stingri īstenojušas visas trīs regulas un nav panākušas to izpildi, kā atzīts Komisijas, Revīzijas palātas un neatkarīgu novērotāju sniegtajos dokumentos;
39. uzskata, ka papildus NNN zvejas regulas piemērošanai ir stingrāk lejupeji jākontrolē šādu zivju tirdzniecība, galvenokārt veicot stingrākas revīzijas dalībvalstīs un uzņēmumos, kurus tur aizdomās par nelegāli nozvejotu produktu piegādi;

40. prasa Komisijai izmantot visos tai pieejamos instrumentus, lai nodrošinātu, ka visas valstis, kas uz ES eksportē zivsaimniecības un akvakultūras produktus, piemēro stingru politiku krājumu saglabāšanai; mudina to sadarboties ar šīm valstīm visos atbilstīgajos forumos un jo īpaši reģionālajās zvejniecības pārvaldības organizācijās;
41. konstatē, ka īstenošanas kļūdas ir pieļautas vairākos aspektos un ietver:
- nevienmērīgu sankciju līmeni un punktu sistēmas neīstenošanu dažādās dalībvalstīs;
 - sankcijas, kas ne vienmēr ir pietiekami atturošas, efektīvas vai samērīgas, lai nepieļautu pārkāpumu atkārtošanos;
 - datu vākšanu nepietiekamā apmērā dalībvalstīs un nepietiekamu apmaiņu ar datiem starp dalībvalstīm, jo īpaši kopējas un savietojamas datu bāzes trūkuma dēļ;
 - sliktu zivju izsekojamību, arī šķērsojot valstu robežas;
 - sliktu svēršanas prakses kontroli;
 - būtiskas atšķirības importēto produktu pārbaudē un ieviešanas vietās veiktajā pārbaudē, arī attiecībā uz nozvejas sertifikātiem;
 - to, ka dalībvalstīs netiek piemērota skaidra un vienota būtisku pārkāpumu definīcija;
42. uzsver, ka ir jānodrošina, lai pēc importēta produkta noraidīšanas vienas dalībvalsts ostā tas nevarētu nonākt ES tirgū no citas ostas citā dalībvalstī;
43. piekrīt, ka konkrētus kontroles režīma regulējuma noteikumus var dažādi interpretēt un tas ir traucējis vienotai īstenošanai, taču uzskata, ka ar pietiekamu atvērtību un politisko gribu Komisija un dalībvalstis varētu pastiprināt centienus nodrošināt spēkā esošo tiesību aktu saskaņotāku īstenošanu, piemēram, izmantojot vadlīnijas un interpretāciju;
44. norāda, ka šajā nolūkā, reformējot KZP, tika izveidota Ekspertu grupa jautājumos par Eiropas Savienības zivsaimniecības kontroles sistēmas saistību izpildi, to paredzot par forumu atklātām un nekritiskām dalībnieku diskusijām par nepilnībām, un pauž nožēlu par to, ka šī grupa līdz šim nav šādi darbojusies;
45. uzskata, ka ir jādara vēl daudz vairāk, lai mudinātu pilnībā īstenot kontroles režīmu, cita starpā panākt, ka tiek veikti atbilstīgi pasākumi saistībā ar konstatētajiem pārkāpumiem, dalībvalstis labāk ziņo par veiktajiem pasākumiem un notiek informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm un ar Komisiju;
46. uzstājīgi aicina Komisiju izmantot visus tās rīcībā esošos instrumentus, lai mudinātu dalībvalstis pilnībā īstenot kontroles režīma noteikumus, tostarp attiecīgā gadījumā apturot līdzekļu izmaksu no Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda;
47. atkārtoti uzsver 2016. gada 25. oktobra rezolūcijā par zivsaimniecības kontroles pasākumu vienādošanu Eiropā¹ izklāstītos secinājumus, ka jebkādi Kontroles regulas

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0407.

vai NNN zvejas regulas pārskatīšanai ir jābūt mērķtiecīgai un jākoncentrējas tikai uz tiem aspektiem, kas kavē efektīvu un vienmērīgu kontroli visās Savienības dalībvalstīs;

48. prasa paplašināt Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūras (*EFCA*) pilnvaras, tās attiecinot arī uz zivsaimniecības nolīgumos paredzētajām kuģu pārbaudēm, tostarp pamatojoties uz sadarbību ar parakstītājvalsts kompetentajām iestādēm, un piešķirt *EFCA* resursus, kas vajadzīgi pārbaūžu veikšanai;
49. pauž dziļu nožēlu par Komisijas lēmumu sākt visa kontroles režīma pamatīgu pārskatīšanu, neveicot pienācīgu sabiedrisko apspriešanu ne par NNN zvejas regulas īstenošanu, ne *EFCA* pilnvarām, ne arī visas paketes pārskatīšanu, kā to prasa labāka regulējuma vadlīnijas; uzskata, ka oficiāla sabiedriskā apspriešana par visiem minētajiem elementiem pirms pārskatīšanas priekšlikuma iesniegšanas ļautu visām ieinteresētajām personām dot pietiekamu ieguldījumu šā KZP vissvarīgākā pīlāra pārskatīšanā;
50. stingri uzstāj, ka pārskatīšana nedrīkst vājināt pašreizējos pasākumus, bet tai drīzāk būtu jāuzlabo un jānostiprina vienlīdzīgi konkurences apstākļi zvejniecības kontrolē, jo tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt kopējās zivsaimniecības politikas kopējo dimensiju;
51. uzstāj, ka pārskatītā kontroles režīma pamatprincipu vidū ir jābūt:
 - ES mēroga standartiem un normām attiecībā uz inspekcijām jūrā, ostā un visā uzraudzības ķēdē;
 - pilnīgai zivju izsekojamībai visas uzraudzības ķēdes garumā no kuģa līdz galīgajam pārdošanas punktam;
 - pilnīgiem datiem par visu nozares dalībnieku nozveju, arī attiecībā uz kuģiem, kuru garums nerasniedz 10 m, un atpūtas zvejniekiem;
 - vienlīdzīgam sankciju līmenim visās dalībvalstīs;
 - kopīgai pārkāpuma definīcijai;
 - līdzvērtīgai punktu sistēmas piemērošanai visās dalībvalstīs;
 - pietiekami atturošām, efektīvām un samērīgām sankcijām;
 - Komisijai un dalībvalstīm pieejamai sistēmai, kas paredzēta, lai apmainītos ar visu informāciju par konstatētajiem pārkāpumiem un to saistībā veiktajiem juridiskajiem un tiesiskajiem pasākumiem;
 - pilnīgai pieejamo tehnoloģiju uzlabojumu apgūšanai un spējai apgūt turpmāk izstrādātās tehnoloģijas bez vajadzības grozīt tiesību aktus;
 - Komisijas un dalībvalstu, un attiecīgā gadījumā dalībvalstu reģionu pienākumu nepārprotamai noteikšanai;
 - Kontroles regulas neregionalizēšanai;
52. aicina Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt priekšlikumu par Kontroles regulas grozīšanu;

53. uzstāj, ka NNN zvejas regulas noteikumus un principus nedrīkst nekādā ziņā mainīt vai mīkstināt, ņemot vērā šīs regulas milzīgos panākumus un ietekmi uz zivsaimniecībām visā pasaulē;
54. uzstāj, ka trešo valstu iekļaušanai NNN zvejas regulā paredzētajos provizoriskās noteikšanas, noteikšanas un sarakstā iekļaušanas procesos nedrīkst būt nekādas politiskas sekas un ka izņemšana no saraksta var tikt pamatota tikai ar to, ka attiecīgā valsts ir pilnībā īstenojusi uzlabojumus, kurus Komisija uzskatījusi par nepieciešamiem;
55. uzskata, ka būtu jānostiprina *EFCA* loma, lai tā varētu vairāk iesaistīties Kontroles regulas un NNN zvejas regulas piemērošanā, tostarp datu pārbaudē un kontrolpārbaudē visā uzraudzības ķēdes garumā, Komisijas un dalībvalstu veikto inspekciju plānošanā un koordinēšanā un nozvejas sertifikātu pārbaudē;
 - o
 - o o
56. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.